

Η φύση της σύγχρονης τρομοκρατίας και ο πόλεμος εναντίον της

ΜΕ ΑΦΟΡΜΗ ΤΟ ΤΡΟΜΟΚΡΑΤΙΚΟ ΚΤΥΠΗΜΑ ΤΗΣ 11ΗΣ ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ

Του Απόστολου Α. Πιερρή

Με το σημερινό άρθρο μου εγκαίνιαζεται μια νέα σειρά αναλύσεων

πάνω σε μείζονα θέματα των διεθνών, περιφερειακών και εθνικών εξελίξεων, και μια νέα περίοδος της συνεργασίας μου με τον ΕΘΝΙΚΟ ΚΗΡΥΚΑ.

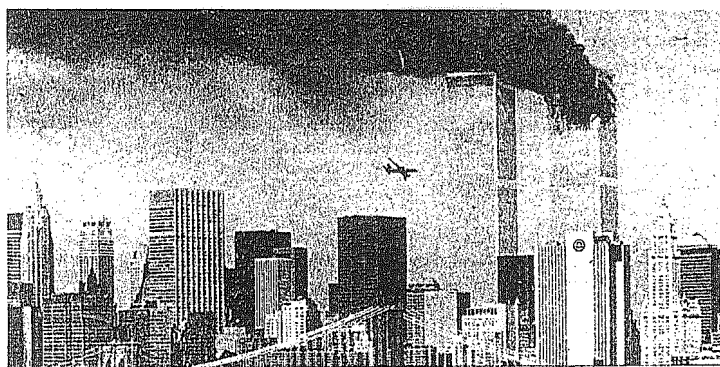
Σκοπός είναι να εξετάζονται σημαντικά προβλήματα σε μια προσοτική με μεγαλύτερο βάθος, που να αναδεικνύει τόσο την πολυπλοκότητά των κατά τις ουσιαστικές συνιστώσες της μορφολογίας και σύστασής των, όσο και τις βασικές διαρθρωτικές γραμμές της φύσης των, καθώς και να θεμελιώνει μια διεισδυτική αιτιολογία των.

Όλα αυτά ευρισκονται σε ύποπτη έλλειψη ή και παντελή απουσία από την προσφερόμενη ενημέρωση της ΝεοΕλληνικής κοινωνίας, με αποτέλεσμα να δίνεται η εντύπωση μιας συστηματικά κατευθυνόμενης προπαγάνδας βασιζόμενης σε αναχρονιστική συνηματολογία. Το επίπεδο της πληροφόρησης και ανάλυσης στην Ελλάδα είναι εξαιρετικά χαμηλό. Και αυτό δεν είναι μόνο ανεπίτρεπτο: είναι και επικίνδυνο.

Υποσκάπτει τα θεμέλια της κοινωνικής συνοχής και της πολιτικής νομιμοποίησης της εξουσίας. Στα άρθρα αυτά θα επικειρήσω να αναπληρώσω το σοβαρό αυτό έλλειμμα γνώσης και αξιοπιστίας του θεσμικού συστήματος στον ευαίσθητο τομέα της ενημέρωσης. Η αλήθεια δεν είναι μόνο φως του νου: η αλήθεια ελευθερώνει

Το τρομοκρατικό κτύπημα της 11ης Σεπτεμβρίου 2001 δεν άλλαξε τον ρου της ιστορίας, ήταν όμως ένα εξαιρετικά σημαντικό γεγονός που έδρασε καταλυτικά στην αποσαφήνιση και εμπέδωση του χαρακτήρα και των δομών του παγκόσμιου συστήματος σήμερα, χαρακτήρα και δομών που είχαν καθορισθεί με το τέλος του Ψυχρού Πολέμου.

Για την φύση του νέου παγκόσμιου συστήματος έχω γράψει επανειλημμένα και επαληθευθεί απόλυτα. Με δυο λόγια, πρόκειται για μονοπολικό σύστημα: το κέντρο του οικουμενικού δυναμικού πεδίου συνίσταται από την Ηγεμονική Δύναμη, τις Η.Π.Α. Για την νέα φάση της Αμερικανικής Στρατηγικής έχω επίσης γράψει αναλυτικά και επαληθευθεί. Η διεθνής πολιτική πλέον της Ηγεμονικής Δύναμης ασκείται με τρόπο που εναρμονίζονται καθαρώτερα προς την πραγματικότητα του παγκόσμιου συστήματος. Η Αμερική οδηγεί, οι άλλοι ακολουθούν. Σε θέματα ζωτικού συμφέροντος των Η.Π.Α., δεν χωρούν αμφισβητήσεις εκ μέρους οιαδήποτε άλλου παράγοντος του διεθνούς συστήματος. Σε κάθε δυναμικό πεδίο, κέντρο και περιφέρειες συνδέονται αναπόσπαστα μεταξύ των: η εστία συνέχει το σύστημα. Τα ουσιαστικά συμφέροντα του συστήματος ως όλου συμπέτουν προς τα συμφέροντα της εστίας του. Είτε φαίνεται είτε όχι, είτε εφαρμόζεται προκλητικότερα ή όχι, είτε υφίσταται είτε αναδεικνύεται ωμότερα, η στρατηγική του Ηγεμονικού Κέντρου είναι όλο και περισσότερο στην ουσία της μονοπλευρικής. Ακριβώς επειδή η επιρροή της Εστίας σε ένα παγκόσμιο ηγεμονικό πεδίο ασκείται υπέρ ολοκληρώ του συστήματος και ακριβώς επειδή η ωφέλεια ολοκληρώ του συστήματος εξαρτάται από την επιτυχή δράση του Ηγεμονικού Κέντρου του. Ακριβώς, δηλαδή, επειδή η ευεργετική ενέργεια του μόνου Πόλου του καθολικού πεδίου επί των μερών του συστήματος συνυφάζεται και συμφύσσεται με την ενέργεια του Πόλου υπέρ εαυτού, γι' αυτούς τους λόγους συμβαίνουν δυο πράγματα. Πρώτον νομιμοποιείται αντικειμενικά η μονοπλευρική στρατηγική της Ηγεμονικής Δύναμης. Και δεύτερον η διάβρωση του παγκόσμιου συστήματος, και οι ειδικές σχέσεις που μπορούν να υφίστανται μεταξύ του Κέντρου και προνομιούχων μερών του σαν συνέπεια της προηγούμενης ιστορικής φάσης του, αναδο-

νεία υπό διαμόρφωση (εν πολλοίς) κατάσταση. Το παγκόσμιο σύστημα απελευθερώνεται από τις πέδες του παρελθόντος και εξελίσσεται με τον μέγιστο βαθμό ελευθερίας κινήσεώς του προς νέα κατάσταση ισορροπίας υψηλότερου δυναμικού.

Πέρα από τις άμεσες ευθύνες αυτών που οργάνωσαν, εξετέλεσαν ή διευκόλυναν για το τρομοκρατικό κτύπημα της 11ης Σεπτεμβρίου, η βαθύτερη ιστορικοφιλοσοφική θεώρηση του γεγονότος και της σημασίας του αποκαλύπτει τις εξής αιτιολογικές και τελεολογικές παραμέτρους και διαστάσεις του:

1) Με αυτό εκφράζεται και σύγχρονως διεγείρεται η (λανθασμένη) αντίληψη ότι η νέα δομή του παγκόσμιου συστήματος, και το Ηγεμονικό Κέντρο του, είναι δυσμενής για το Ισλάμ (και τον Αραβισμό). Το κτύπημα προφασίζεται κάποια υποτιθέμενη αντιϊσλαμική (και αντιαραβική) στάση των Η.Π.Α. (π.χ. στο Παλαιστινιακό ζήτημα). Ταυτόχρονα, στο: κείνη στην εκμετάλλευση της αντικειμενικά αναμενόμενης συντριπτικής Αμερικανικής αντίδρασης προς επικύρωση της αντίληψης αυτής για την στάση των Η.Π.Α. Ή, στην περίπτωση μειωμένης αντίδρασης, το κτύπημα θα εκρημασθεί για την απόδειξη της αδυναμίας της Ηγεμονικής Δύναμης (εκτός και του εωλότου της).

2) Με το κτύπημα εκφράζεται και διεγείρεται η βαριά συναισθητότητα του Μουσουλμανικού (και Αραβικού) Κόσμου - και ιδιαίτερα μερίδας των ιλιές του - για το χαμηλό επίπεδο της σημερινής του πραγματικότητας, σε σχέση με ένα ένδοξο παρελθόν και με τα μεγέθη της πνευματικότητας και αξιολογίας του. Η άμεση αναφορά αυτής της συναισθητικής κατευθυντικότητας βεβαίως προς τα ηγετικά κατεστημένα των Μουσουλμανικών (και Αραβικών) χωρών. Αλλά όσο πιο αναχρονιστικά είναι

κατεστημένα αυτά, τόσο πιο πολύ διοχετεύουν τεχνιέντας την συνείδηση της αποτυχίας σε εξωτερικό αίτια, πρωτεύοντες στον ρόλο της κυρίαρχης ροπής στο διεθνές στερέωμα με φορέα την Ηγεμονική Δύναμη του οικουμενικού μονόπολου.

Τέτοιος ευθέως ή πλάνως καλλιερζόμενος τεχνιτός αντιαμερικανισμός απαντάται και αλλού, όπως και (προεξοχόντως λόγω ειδικών συνθηκών) στην Ελλάδα: χρησιμεύει στην απόδειξη των ευθυνών εκ μέρους των πραγματικών υπευθύνων και στην διατήρηση της παρακμής και διασποράς. Η αντίδραση κατά της παρακμής και διασποράς διοχετεύεται και αυτή, κατά συνείδηση (είτε καθοδηγούμενη είτε αυτόματη), προς την Ηγεμονική Δύναμη, αντί να στραφεί κατά της εσωτερικής αδυναμίας και των υπαιτιών εσωτερικών ηγεσιών.

Είναι φανερό ότι η κακή κατάσταση του Ισλαμικού (και Αραβικού) Κόσμου δεν μπορεί να οφείλεται στην πρόσφατη Αμερικανική ηγεμονία, γιατί ξεκινάει από βαθύτερα αίτια, πάει πολύ πίσω ιστορικά, και σχετίζεται άμεσα προς την παταγνική αποτυχία των αντιστοίχων ηγετικών - ιλιές - κατεστημένων στις χώρες του Κόσμου αυτού. Επομένως, η παράμετρος αυτή στο Τρομοκρατικό Κτύπημα της 11/9 είναι ψευδής γραφή. Κατ' ουσίαν καλύπτει τον τεχνητά καλλιερζόμενο αντιαμερικανισμό εκ μέρους των αποτυχημένων κατεστημένων, όπως τον εξήγησα παραπάνω. Και βασικά αποσκοπεί στο να αυτοεκληρωθεί προκαλώντας αυτό που επικαλείται ως δικαιολογία: πρόκειται για μια εκ των υστέρων δικαιολόγησή του με αφορμή την Αμερικανική αντίδραση που θα ερμηνευθεί ως απόδειξη του Αμερικανικού αντιϊσλαμισμού (και αντιαραβισμού). Προκύπτει λοιπόν ότι οι παράμετροι (1) και (2) ευρισκονται σε άρρηκτη αλληλοαντίθεση. Το οποίο γεγονός μας δίνει γενικότερα τον πρώτο νόμο της σύγχρονης τρομοκρα-

τίας (όπως εμφανίζεται στην παρούσα φάση της ιστορίας) έχει τις ρίζες της και την κατεύθυνσή της στα κατεστημένα της παρακμής. Ο πόλεμος των Η.Π.Α. κατά της Τρομοκρατίας είναι επομένως όχι απλώς και μόνον μια δίκαιη αντίδραση που αφορά στα ζωτικά συμφέροντα της Ηγεμονικής Δύναμης, και άρα του κοσμικού συστήματος στην ολοκληρία του: είναι ένας λυτρωτικός αγώνας κατά της παρακμής, της αναξιοκρατίας και της διασποράς. Σωστός ο Η.Π.Α. εστράφησαν κατά των αμέσων οργανωτών και διεκπεραιωτών των επιθέσεων, αλλά και κατά των κρατών και καθεστώτων που εκκολάπτονται τέτοιες τρομοκρατικές μεθόδους.

3) Περαιτέρω, μια άλλη παράμετρος του τρομοκρατικού κτυπήματος της 11/9, αναδεικνύεται ευθύς ως σκεφθούμε ποιος άλλος ωφέλειται από την παράσταση (στον νου και στο συναισθημα της ανθρωπότητας) μιας εγγενούς αντιπαλότητας μεταξύ Αμερικής και Ισλάμ (ή Αραβισμού). Σαφώς από αυτήν την ίδια ωφελούνται οι έχοντες λόγο να παρουσιάσουν τον Αμερικανικό αγώνα κατά της Τρομοκρατίας ως αντιπαράθεση Δύσης και Ανατολής στρατηγικά και πολιτισμικά, ως σύγκρουση πολιτισμών. Τέτοιο λόγο έχουν όσοι επιχειρούν να διατηρήσουν ειδικές σχέσεις προς την Ηγεμονική Δύναμη του παγκόσμιου συστήματος (δυσανάλογες προς το πραγματικό βάρος τους υπό τα ισχύοντα δεδομένα), εις βάρος των σχέσεων της προς τα άλλα μέρη του. Τέτοια αδικαιολόγητη ανισορροπία του κέντρου του συστήματος προς τα μέλη του θα αποσταθεροποιούσε το σύστημα και θα κατέστρεφε τελικά την εστία του. Όστε συμφέρον από μια παραταξιακή ανώνυμη και νοήματος της τρομοκρατίας έχουν και όσοι θεωρούν τις Η.Π.Α. ως ηγέτιδα της Δύσης περισσότερο παρά ως Ηγεμονική Δύναμη του

μάλιστα καθόσον θέλουν να ελέγξουν το ηγεμονικό status της Αμερικής μέσω μιας συμμαχικής συλλογικότητας και πολυπλευρισμού.

Προκύπτει έτσι και ο δεύτερος βασικός νόμος της σύγχρονης τρομοκρατίας: η σημαντική τρομοκρατία (όπως εμφανίζεται στην παρούσα φάση της ιστορίας) ευνοείται de facto από την Ευρωπαϊκή μυθολογία της Δύσεως και από τον αντιαμερικανισμό που εμφολωθεί σε Ευρωπαϊκά κατεστημένα. Σωστό, επομένως, οι Η.Π.Α. απαιτήσαν ώστε πάντες οι Δυτικοί Σύμμαχοι να ακολουθήσουν απερίφραστα την Αμερικανική ηγεμονία στον Πόλεμο κατά της Τρομοκρατίας. Και να την ακολουθήσουν δίπλα σε χώρες μη Δυτικές; Ισλαμικές και μη. Ο Αμερικανικός πόλεμος κατά της Τρομοκρατίας δεν είναι σύγκρουση πολιτισμών.

Οι άμεσοι στόχοι της πρώτης φάσης του πολέμου αυτού πραγματοποιήθηκαν γρήγορα. Η Αφγανική αναταραχή εξομαλύνθηκε. Τα παράπλευρα αποτελέσματα είναι επίσης εντυπωσιακά και σωρευτικά. Η παρουσία της Ηγεμονικής Δύναμης στον ευρύτερο χώρο της Κεντρικής Ασίας εδραιώθηκε. Η Ρωσία προήγαγε τις Η.Π.Α. βάσει μιας λογικής που είχα προ πολλού περιγράψει. Η Ινδία συντονίστηκε προς την δυναμική του παγκόσμιου πεδίου. Ακόμη και οι Ιρανο-Αμερικανικές σχέσεις μπήκαν σε κάποια βετικότερη φάση. Τα χωριστά συμφέροντα των κυρίων χωρών της Ευρωπαϊκής Ένωσης (Ένωσης κατ' όνομα) αναδείχθηκαν. Ισλάμ και Άραβες δεν εθεώρησαν ότι η Αμερικανική δράση στρέφεται εναντίον τους. Ο Κόσμος κατάλαβε.

Η Αμερική απέδειξε στην παρούσα κρίση ότι διαθέτει και την αποφασιστικότητα της Ρώμης εκτός από την ενεργητικότητα της (αρχαίας) Αθήνας. Η αποφασιστικότητα αυτή θα σώσει τον κόσμο από ωκεανούς οδύνης και χόους. Κάθε χαλαρότητα της Ηγεμονικής δύναμης θα πληρωνόταν πανάκριβα από όλο τον κόσμο και ιδιαίτερα από τις δυναμικές παραγωγικές δυνάμεις του. Οι αξίες δυνάμεις που επιδιώκουν το άνοιγμα των κλειστών συστημάτων και την απελευθέρωση του ανθρώπινου δυναμικού από τους δεσμούς και τις πέδες του παρελθόντος χαίρονται και επικροτούν. Η Αμερική είναι η liberatrix mundi και η εγγύηση του μέλλοντος του Κόσμου. Οι αποστασμέντοι θεοφοί και οι δυσλειπτούργους δομές παρασπώνται από τον δημιουργικό άνεμο της ελευθερίας. Τα εγκαίνια της Αμερικανικής ηγεμονίας είναι